

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев

Членове: Величка Маринкова
Анна Кофинова

при участието на секретаря Анна Щ. Тодорова
в присъствието на прокурора Е. Н. В.
като разглежда докладваното от Виктор Б. Чаушев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20241100600162 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава двадесет и първа НПК.

В Софийски градски съд е депозирана жалба от упълномощеният защитник на подсъдимата Р. В. С. срещу присъда на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 10 състав ,от 10.05.2023г., по НОХД 10362/2021г., с която подсъдимата Р. В. С. е призната за виновна в това,че: На неустановени дати в периода от 06.12.2017г. до 28.12.2017г., в гр.София,ж.к.“Люлин-2“, бул.“Джавахарлал Неру“,в магазин на „Т.Б.“ЕАД, в условията на продължавано престъпление, като длъжностно лице-продавач-консултант, в кръга на службата си съставила неистински частни документи и ги употребила пред „Т.Б.“ЕАД, за да докаже, че съществуват правни отношения-договорни отношения между „Т.Б.“ЕАД и всяко от лицата Е. М.Ш. и М.М.Ш., както следва: На неустановена дата за времето от 06.12.2017г. до 11.12.2017г. съставила неистински частни документи-договор за мобилни услуги между „Т.Б.“ЕАД и Е. М.Ш., като на документа в частта му за

„потребител“ бил придаден вид,че е съставен от Е. Ш.; заявление за смяна на собственост,като на документа бил придаден вид,че в частта му за „настоящ потребител“ е съставен от М.Ш., а в частта му за „нов потребител“ от Е. Ш.; заявление за пренасяне на номер в мрежата на „Т.Б.“ЕАД, като на документа бил придаден вид,че в частта му за „потребител“ е съставен от М.Ш.; договор за лизинг между „Т.Б.“ЕАД и Е. М.Ш., като на документа бил придаден вид,че в частта му за „лизингополучател“ бил съставен от Е. Ш. и ги употребила пред „Т.Б.“ЕАД, за да докаже,че съществуват правни отношения и На неустановена дата в периода от 18.12.2017г. до 28.12.2017г. съставила неистински частен документ- договор за лизинг между „Т.Б.“ЕАД и Е. М.Ш., като на документа бил придаден вид,че в частта му за „лизингополучател“ бил съставен от Е. Ш. и го употребила пред „Т.Б.“ЕАД, за да докаже,че съществуват правни отношения , поради което и на основание чл.310,ал.1;вр.чл.309,ал.1;вр.чл.26,ал.1 НК и чл.54 НК ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, чието изпълнение на основание чл.66,ал.1 НК е отложено за срок от три години, както и наказание „лишаване от право да заема длъжност продавач-консултант“ за срок от една година.

С въззивната жалба и допълнението към нея се иска изменение на атакуваната присъда, при което наложеното на подсъдимата С. наказание бъде намалено, като на основание чл.55,ал.1,т.2,б.Б НК определеното ѝ наказание „лишаване от свобода“ бъде заменено с наказание „пробация“. Това искане на защитата е аргументирано с твърдение за събрани достатъчно доказателства, които сочат за наличието на множество смекчаващи отговорността на С. обстоятелства,които не са били взети предвид от първия съд.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимата изразява становището си,че поддържа жалбата по изложените в допълнението към нея съображения. Подсъдимата С. подкрепя искането на своя защитник и при своята последна дума изразява съжаление за извършеното от нея.

В хода на въззивното производство пред настоящия съдебен състав участващия в съдебното заседание прокурор от СГП предлага първоинстанционната присъда да бъде потвърдена, като я намира за правилна и законосъобразна във всичките ѝ части.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства намери, че жалбата на упълномощения защитник на подсъдимата Р. С. е допустима ,тъй като е депозирана своевременно и от легитимирана страна в наказателния процес.

При постановяване на своята присъда първонстанционният съд подробно и коректно е анализирал всички събрани по делото доказателства и е възприел фактическа обстановка, която не се различава от тази описана в обвинителния акт и която всъщност не се оспорва от страните и се споделя изцяло и от въззивния съдебен състав, поради което нейното възпроизвеждане и в настоящото решение е абсолютно ненужно.

Подробно описаната в обвинителния акт , пресъздадена в присъдата на районния съд и възприета изцяло и от въззивния съд фактическа обстановка непротиворечиво се установява от събраните в хода на съдебното следствие и на досъдебното производство доказателства, доказателствени средства и способности, закрепени по съответния процесуален ред в показанията на свидетелите Е. Ш., М.Ш., М.Д. и Р.С., в протоколи за доброволно предаване, от заключенията на извършените на ДП графически експертизи, а така също и от приложените по делото писмени доказателства-договори, допълнителни споразумения, длъжностна характеристика, заявления, правила за абониране на частни клиенти, разпечатка от електронната система на „Т.Б.“ ЕАД за сканирани документи, график за работа.

Правилно първостепенният съд е заключил, че анализираните от него доказателства, доказателствени средства и способности, събрани на досъдебното производство и в хода на съдебното следствие обосновават изцяло и непротиворечиво отправеното и поддържано спрямо Р. С. обвинение.

Показанията на свидетелите М.Д. и Р.С. са носители на доказателствена информация за времето и мястото на изпълнение на възложените на подсъдимата С. служебни функции на „продавач-консултант“, при които същата от името и за сметка на работодателя си извършвала продажба на предлаганите от търговското дружество стоки и услуги; за съдържанието, реда и начина на осъществяване на тези функции; за осъществяване на тези функции от страна на С. към инкриминирания период в конкретния магазин на дружеството; за установените правила за извършване на продажбите, чрез генериране на съответните документи/заявления и договори/ в електронната

система на конкретната телекомуникационна компания, за необходимото тяхно съдържание и за разпечатването им на хартиен носител, за подписването им от доставчика на услугата или стоката и от техния получател, за предаването и съхранението на така съставените документи в съответен отдел на компанията. Показанията на тези свидетели са последователни,допълващи се и са в съответствие помежду си, а така също се подкрепят и от писмените доказателства, приложени по делото- трудов договор и допълнително споразумение, длъжностна характеристика за длъжността „продавач-консултант“,правила за абониране на частни клиенти, разпечатка от електронната система на „Т.Б.“ ЕАД за сканирани документи, график за работа в съответния магазин за м.12.2017г.

Показанията на свидетелката Е. Ш. изясняват обстоятелствата,при които същата, като ползвател/абонат/ на услугите предлагани от „Т.Б.“ЕАД установила настъпилата промяна в условията,при които ползвала тези услуги; за възникналите за нея в отношенията ѝ с дружеството нови задължения, за които не била уведомявана и не била приемала; за пребиваването ѝ през инкриминирания период в гр.Ловеч и за това,че не била посещавала гр.София;за това,че не била искала, заявявала и приемала промяна в установените между нея и търговското дружество отношения, както и че не е подписвала никакви документи в тази връзка. От показанията на свидетеля М.Ш. се установява, че същия не е искал и заявявал промяна в собствеността на ползван от него абонатен номер към „Т.Б.“ ЕАД и не е подписвал никакви документи в тази връзка. Показанията на коментираните свидетели се подкрепят еднопосочно от приложените по делото писмени доказателства-договор за мобилни услуги, договори за лизинг,заявления за смяна на собственост и за пренасяне на номер.

Приетите по делото заключения на извършените графически експертни изследвания обосновават обстоятелствата, касаещи авторството на инкриминираните документи/ договор за мобилни услуги, договори за лизинг,заявления за смяна на собственост и за пренасяне на номер/ и научно аргументирано сочат,че ръкописния текст и подписите на сочените за автори на съответните изявления на „потребител“, „настоящ потребител“, „нов потребител“ , “лизингополучател“ свидетели Е. и М.Ш.и, не са били изпълнени и положени от тях, а от подсъдимата Р. С..

От събраните в хода на съдебното следствие и на досъдебното производство доказателствени източници, посочени по-горе непротиворечиво се установява, че за времето от 06.12.2017г. до 11.12.2017г. Р. С., изпълнявайки задълженията си на „продавач-консултант“ в магазин на „Т.Б.“ ЕАД, намиращ се в гр.София, ж.к.„Люлин-2“, бул.„Джавахарлал Неру“, генерирала от електронната система на дружеството договор за мобилни услуги, в който за „потребител“ била посочена Е. Ш., заявление за пренасяне на номер в мрежата на „Т.“, в което за „потребител“ бил посочен М.Ш., заявление за смяна на собственост, в което за „настоящ потребител“ бил посочен М.Ш., а за „нов потребител“ била посочена Е. Ш. и договор за лизинг на мобилен телефон, в който за „лизингополучател“ била посочена Е. Ш., принтирала така генерираните в електронен вид документи на хартиен носител, собственоръчно изписала имената на Е. и М.Ш.и и положила подписи на всяко от определените за тях /абонатите/ места в тези документи, след което ги предала за изпращането им в архива на дружеството, където да послужат за доказателство за възникналите правоотношения между телекомуникационното дружество и всеки от свидетелите Е. и М.Ш.и. Установява се и това, че за времето от 18.12.2017г. до 28.12.2017г. Р. С., изпълнявайки задълженията си на „продавач-консултант“ в магазин на „Т.Б.“ ЕАД, намиращ се в гр.София, ж.к.„Люлин-2“, бул.„Джавахарлал Неру“, генерирала от електронната система на дружеството още един договор за лизинг на мобилен телефон, в който за „лизингополучател“ била посочена Е. Ш., принтирала така генерирания в електронен вид документ на хартиен носител, собственоръчно изписала имената на Е. Ш. и положила подпис на определеното за лизингополучателя място в този документ, след което го предала за изпращането му в архива на дружеството, където да послужи за доказателство за възникналото правоотношение между телекомуникационното дружество и свидетелката Е. Ш..

След законосъобразно проведено съдебно следствие и въз основа на извършен прецизен и всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства, правилно и в съответствие с приложимия материален закон районният съд е постановил присъдата си, с която е признал подсъдимата Р. С. за виновна в извършване на престъпление по чл.310,ал.1; вр.чл.309,ал.1;вр.чл.26,ал.1 НК.

Посочените обстоятелства са съставомерни признаци от обективната страна на състава на престъплението по чл.310,ал.1;вр.чл.309,ал.1 НК.

Всеки от инкриминираните договори и заявления представлява частен документ,тъй като отразява конкретни писмени изявления на определени физически лица/Е. и М.Ш.и/, които изявления не са направени от тях, в качеството им на длъжностни лица и в кръга на службата им, не изискват съблюдаване на установени ред и форма за издаването им и които изявления имат правно значение, тъй като са пряко насочени и обективно са годни да създадат, изменят или прекратят правни отношения. Всеки от тези посочени в обвинението частни документи, издадени от името на Е. и М.Ш.и, не са били написани и подписани от тях, а са били съставени /написани и подписани/ лично от подсъдимата С. и са неистински по своята наказателно-правна природа, тъй като съдържащите се в тях писмени изявления не са били направени от лицата, сочени за техни автори. Всеки от коментираните документи е бил употребен от подсъдимата С., която по установения в дружеството ред ги представила пред своя работодател, за да послужат, като доказателство за съществуването на конкретни облигационни отношения между всеки от свидетелите Ш. и „Т.“ ЕАД.

През целия инкриминиран период подсъдимата С. е била назначена на длъжност „продавач-консултант“ и реално е осъществявала трудовите си функции в магазин на „Т.Б.“ЕАД. Служебните функции на „продавач-консултант“, които подсъдимата приела да осъществява и реално изпълнявала, включвали и правомощието да осъществява продажби на предлаганите от работодателя ѝ стоки и услуги,като сключва съответните сделки за това, да приема плащания по такива правоотношения, като носела и съответната материална отговорност за извършените от нея фактически и правни действия с и по повод имуществото на телекомуникационното дружество.Наред с това сред служебните правомощия на С. било и задължението да проверява, попълва, подготвя, разпечатва и подписва документите, необходими за доказване на породените, изменени или прекратени правоотношения, както и да изисква и контролира личното им подписване и от страна на абонатите на дружеството,след което да ги представя пред своя работодател. Тези обстоятелства сочат,че подсъдимата С. се явява длъжностно лице, по смисъла на чл.93,т.1,б.Б НК,сред чиито

служебни задължения било и съставянето на процесните документи, поради което същата се явява субект, годен да осъществи инкриминираните деяния и да носи съответната наказателна отговорност по чл.310,ал.1;вр.чл.309,ал.1 НК.

Обосновано първия съд е приел,че инкриминираната престъпна дейтелност е била осъществена от подсъдимата С. с пряк умисъл, тъй като същата е съзнавала обществено опасния характер на деянията, предвиждала е обществено опасните им последици и е искала тяхното настъпване. Несъмнено С. е била наясно със своята самоличност, която е различна от тази на Е. и М.Ш.и,била е запозната с длъжностното си качество и конкретни служебни задължения, осъзнавала е , че подписвайки конкретните писмени изявления от името на други лица, съставя неистински документи,годни да обосноват липсата или наличието на правни отношения и чрез тяхната /на документите/ употреба уврежда обществените отношения , установени да гарантират нормалното функциониране на документооборота и пряко е целяла настъпването на тези обществено опасни последици.

Правилен и в съответствие с разпоредбата на чл.26,ал.1 НК е и направения от районния съд извод,че осъществените от подсъдимата С. две отделни и самостоятелни деяния по чл.310,ал.1;вр.чл.309,ал.1 НК, представляват едно продължавано престъпление, тъй като са извършени от нея през непродължителен период от време, при сходна фактическа обстановка, при една и съща форма на вина и накърняват едни и същи защитени от закона обществени отношения,поради което второто от тях се явява естествено продължение на първото такова.

Всъщност единствената претенция отправена и поддържана от защитникът на подсъдимата С. е към направената от районния съд оценка на обстоятелствата, свързани с обосноваване на вида на наказанието, с което да бъде реализирана наказателната отговорност на С. ,като я е обосновал /претенцията/ с твърдение, че в тази си част присъдата била неправилна и в разрез с разпоредбата на чл.55 НК,чиито предпоставки за приложение били налице.

Така наложеното на подсъдимата С. наказание,,лишаване от свобода“ за срок от една година, чието изпълнение на основание чл.66,ал.1 НК било отложено за срок от три години, правилно и законосъобразно е било

определено от районния съд при условията на чл.54 НК. При индивидуализиране наказателната отговорност на подсъдимата С., първоинстанционният съд аргументирано е заключил, че конкретното наказание, което следва да бъде наложено на С. не следва да бъде определяно по правилата на чл.55 НК, като е обосновал това си становище с извършен прецизен и подробен анализ на всички обстоятелства, които са от значение за това. Така коректно районния съд е отчел, като смекчаващи отговорността на Р. С. обстоятелства, необремененото ѝ съдебно минало и значителния период от време, през който било водено наказателното производство срещу нея. Този период от време, макар и със значителна продължителност, не може да бъде определен като неразумен такъв и сочещ на извод за изключителност на това обстоятелство. От значение за обосноваване на такъв извод са обстоятелствата, касаещи предмета на разследване по делото и определящи вида, характера и обема на необходимите действия по разследването и на съдопроизводствените такива, за тяхното /на обстоятелствата/ пълно и обективно изясняване. В конкретния случай за продължителността на наказателното производство обективен принос имат многобройността на инкриминираните, а и на неинкриминирани, документи, които са били обект на съответни технически изследвания, чието извършване изисква и осигуряване на по-продължителен период от време. Настоящият въззивен съдебен състав също намира, че тези смекчаващи отговорността обстоятелства не са многобройни, а никое от тях не се явява с изключителен характер, за да мотивират претендираното от защитата приложение на чл.55, ал.1, т.2, б.Б НК. Правилна е и оценката, която районният съд е дал на обстоятелствата, които е ценил за отегчаващи наказателната отговорност на С., като се е позовал на посочените и по-горе особени характеристики на конкретните деяния-извършени спрямо множество документи, включително и по отношение на такива, които не са били включени в предмета на обвинението /декларации за съгласие, запис на заповед/, на които документи бил придаден вид, че произхождат от различни лица, както и това, че били осъществени след предварителна подготовка и с демонстрирани от подсъдимата упоритост и последователност при осъществяването им. Съпоставяйки горните обстоятелства въззивния състав, както това е направил и първия съд, стига до извод, че в конкретния случай и с оглед така установените степени на обществена опасност на деянията по чл.310, ал.1; вр.чл.309, ал.1 НК и на

подсъдимата С., адекватно за постигане целите на наказанието , визирани в чл.36,ал.1 НК-в техния генерален и специален аспект, се явява определяне на наказание „лишаване от свобода“ под средния му размер, какъвто се явява и определения от районния съд срок от една година, както и налагането на наказание „лишаване от право да заема длъжност продавач-консултант“ за срок от една година. Правилна и законосъобразна по чл.66,ал.1 НК е и преценката на районния съд, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимата С. не е необходимо същата да изтърпи така определеното ѝ наказание „лишаване от свобода“ ефективно, като е постановил неговото отлагане с изпитателен срок от три години.

Правилно и в съответствие с разпоредбата на чл.189,ал.3 НПК районният съд е осъдил подсъдимата Р. С. да заплати и направените по делото разноси в размер на 795,35 лева по сметка на СДВР и 20 лева по сметка на съда.

При извършената служебна проверка на материалите по наказателното производство въззивният състав не установи допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правата на страните и изискващи отмяна на атакувания съдебен акт, за да бъдат те поправени.

Поради гореизложените съображения, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда, от 10.05.2023г., на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 10 състав по НОХД 10362/2021г.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____